

Neumann János Egyetem Gazdaságtudományi Kar

Veszteg Dorka

Nemzetközi gazdálkodás alapszak

Erasmus+ beszámoló

Umweltcampus Birkenfeld

2023.03.05.

Erasmus beszámoló

Bevezetés

Már a középiskola alatt eldöntöttem, hogy mindenképp szeretnék Erasmusra menni, ha lehetőségem adódik rá. Emlékszem, amikor az első félévben tájékoztatást kaptunk a programról, szorgosan jegyzeteltem és szövegeztem a terveimet arról, milyen lesz utazni, önállóan külföldön élni, új embereket megismerni, más kultúrákkal találkozni és fejleszteni az idegennyelvi tudásomat. Így a mobilitás végén, őszintén tudom azt mondani, hogy ez mind sikerült is.

Az egyetemi tanulmányom ötödik félévében, 2022 októberétől 2023 februárjáig, 5 hónapot töltöttem egy barátnőmmel Németország „legzöldebb kampuszán”, a Trieri Főiskola környezetvédelemre és fenntarthatóságra épülő Umweltcampus Birkenfeld névre keresztelt oktatási intézményén és ez idő alatt rengeteg más városba – sőt országba – is eljutottam.

Jelentkezés, indulás

A jelentkezés fázisában, amikor Anettel (a barátnőmmel, akivel együtt vettünk részt az Erasmuson) kiválasztottuk hová akarunk menni, egy dologban voltunk biztosak: nem szeretnénk Németországba menni, hiszen ott már mindketten annyiszor voltunk. Végül azonban egyáltalán nem bántuk meg, többször előnyünkre vált az utazás, az ügyintézés vagy időnként bizonyos problémák megoldása során, hogy egy olyan országban voltunk, amelynek mindketten beszéljük a nyelvét. A fogadóintézmény meghatározásakor nekünk fontos volt, hogy GAMF-os és GTK-s hallgatókat is fogadjanak, ugyanis Anettel más karon tanulunk. Az én elsődleges célom az volt, hogy az angol tudásom fejlődjön, ezért úgy döntöttem angolul szeretném hallgatni az órákat ebben a félévben, amire az UCB (Umweltcampus Birkenfeld) lehetőséget adott, de természetesen németül is lehet itt tanulni.

Miután megtörtént a jelentkezés, a partneregyetem Erasmus koordinátora felvette velünk a kapcsolatot, adatot egyeztetünk, kiválasztottuk a kurzusokat, szerződést kötöttünk a kampusz területén található apartmanok bérlésére, valamint beosztott mellénk egy hallgatót, aki az érkezésünket követően segítette a beilleszkedésünket és körbevezetett az egyetemen. Az indulás előtt még befizettük az apartman első havi bérleti díját, megvettük a vonatjegyünket és október elején elindultunk Németországba.

Umweltcampus Birkenfeld

Miután megérkeztünk a hosszú út után, Ai Na (a hallgató, aki a kezdetekben segítségünkre volt) várt bennünket a vonatállomáson és megmutatta a szobáinkat. Másnap elkísért bennünket beiratkozni és eligazított bennünket az egyik közeli városban lévő áruházba, ahol minden szükséges élelmiszert és háztartási dolgot megvásárolhattunk. A kampusz elhelyezkedése olyan szempontból szerencsés, hogy nagyon közel van a vonat- és buszállomáshoz. A vonatok, amelyek itt megállnak Mainz és Saarbrücken városokat kötik össze és körülbelül egy órányi vonatozással lehet ezekbe a városokba eljutni. A beiratkozásakor a diákigazolványunkat is megkaptuk, ami ingyenes utazást biztosít az említett két város között a vonatokon, valamint érvényes a kampusztól induló buszokra és vissza. Érdekes lehet, hogy míg a kampusz a Trieri Főiskolához tartozik és a nevében Birkenfeld városa szerepel, valójában Hoppstädten-Weiersbach településen található, ami igazából egy kis falucska, nagyjából 3000 lakossal és mindössze egy élelmiszerbolttal. Azonban maga az UCB is olyan, mintha egy önálló kis falu lenne, hiszen a hallgatók közvetlen az egyetem főépülete mellett laknak a számukra kialakított apartmanokban. Rengeteg külföldi diák él itt, szó szerint a világ minden tájától, így annak ellenére, hogy Németországban voltam, sokkal többet beszéltem angolul. A kampuszhoz tartozik egy étterem is, ahol hétköznaponként viszonylag olcsón bőséges és finom ebédet vehetnek maguknak a diákok. A menühöz egy leves, választható húsos vagy vegetáriánus főétel, valamint desszert (és időnként saláta) tartozott. A menza épülete mellett található egy kocsmá, ahol rendszeresen szerveznek bulikat vagy versenyeket, de a csendesebb szórakozást kedvelők a Kommunikationsgebäude-ben is kikapcsolódhatnak, ahol társas- és kártyajátékok, valamint billiárd- és csocsóasztal található, továbbá kéthetente egy-egy mozifilm is vetítenek angol nyelven német felirattal. Nyáron szórakozást jelenthet még a strandröplabda pálya is, viszont a téli félévben a sportsarnokban szerveztek a hallgatók különböző sportprogramokat.

Mindezek ellenére olyanoknak ajánlanám a kampuszt, akik tudják élvezni az egyedüllétet. A téli félévben a hideg időjárás miatt a diákok többsége (köztük mi is) hét közben behúzódott a szobájába és annak ellenére, hogy sokan érkeznek külföldről, kevés diák maradt csak hozzánk hasonlóan egy (vagy két) félévre. Nekünk viszont remek szórakozást jelentett a hetente szerdán megrendezett „nemzetközi est”, ahol minden héten más hallgató mutatta be prezentációs formában az országot, ahonnan érkezett és hazai ételekkel fogadta az érdeklődőket. Anettal mi magunk is tartottunk egy előadást Magyarországról és az egyetemünkről és nagyon örültünk neki, hogy a jelenlévő diákok sokat kérdeztek, dicsérték az

ételeket és szívesen koccintottak velünk egy pálinkával. Ezen kívül rengeteget utaztunk. Az első pár hét után, amikor már megszoktuk az új környezetet, igyekeztünk minden hétvégére szervezni valamilyen kirándulást. Szerencsés volt, hogy a német egyetem később kezdődött, mint a magyar, mert így nem egy időben voltak a számonkérések, mégis az első 2 hónapban több feladatom akadt az otthoni órákra, ezért idő közben módosítottam a Németországban felvett tárgyakat és csak egy angol és egy német kurzusra jártam be. Kicsit sajnáltam, hogy a korábbi tárgyakról le kellett mondanom, mert az a néhány óra is nagyon érdekes volt, amin részt vettem. Többször voltak csoportos és önálló gondolkodást igénylő feladatok, ami kezdetben nehéznek bizonyult idegen nyelven, de gyorsan bele lehetett rázódni.

Utazás a kampuszról

Ha a számításaim helyesek, akkor 3 országba és körülbelül 20 különböző városba jutottam el az alatt az 5 hónap alatt, amit az Erasmus mobilitás során külföldön töltöttem. Az utazáshoz nagyon hasznosnak bizonyult a DB Navigator nevű app, amivel utazást lehet tervezni, valamint a vonatok és buszok indulásával és érkezésével kapcsolatban is minden információt megjelenít. Anett és én elsősorban vonatoztunk, ami a kényelem és a gyorsaság szempontjából egy jó választás, ám gyakran előfordultak késések és összességében egy kicsit költségesebb utazási eszköznek mondható, viszont a kampuszról óránként indulnak vonatok mind Mainz, mind Saarbrücken irányába, ezekből a városokból pedig már nagyon sok további helyre el lehetett jutni, így számunkra ez volt a legrugalmasabb választás. Sok városban volt olyan opció, hogy csoportos napijegyet vegyünk, ami lehetővé tette, hogy egy napon keresztül bármilyen tömegközlekedési eszközt korlátlanul használjunk, és az ár szempontjából általában már két fő esetén is megérte ezt választani. Hosszabb vonatútra pedig érdemes helyjegyet váltani, ugyanis nagyobb tömeg esetén nagyon kényelmetlen a vonat folyósóján ácsorogni. :)

Összegzés

A legnehezebb ez alatt az öt hónap alatt talán az volt, hogy rettenetesen hiányzott a családom. Legszívesebben minden este felhívtam volna őket, hogy közelebb érezzem magam hozzájuk, de persze ez azt is jelentette volna, hogy akkor a kampuszon mondok le a programokról. Tudom magamról, hogy sokkal többet stresszeltem, mint kellett volna és talán

jobban ki kellett volna élveznem a pillanatokot. Így visszatekintve persze pozitívnak mondható, hogy minden problémát megoldottam, ami adódott, mégis jó érzés volt hazajönni.

A külföldön töltött hónapok során sok mindenben fejlődtem. Egyrészt a nyelvtudásom, aminek nagyon örülök, mert ez volt az egyik célom az egészszel, másrészt az önállóságom, a felelősségvállalásom és a problémamegoldó készségem. Annak ellenére, hogy voltak jobb és rosszabb napok, egyáltalán nem bánom, hogy éltem az Erasmus program lehetőségével. Enélkül lehetetlen lett volna ennyit utaznom az egyetem alatt, megtapasztalni milyen külföldön élni és hosszabb időre távol lenni a családomtól, de nem ismertem volna meg azokat az embereket sem, akiket most a barátaimnak mondhatok. Elcsépeltnék hangozhat, hogy az Erasmus egy életre szóló élmény, hiszen mindenki ezt mondja a mobilitás után, de én is beállok a sorba, mert biztos vagyok benne, hogy egész életemben emlékezni fogok arra az időre, amit az egyetem alatt külföldön töltöttem.

Fényképek

Indulás Budapestről

Koccintás a magyar est után

Téli meseország a kampuson

Záróbuli a német kurzus tagjaival

Látogatóm otthonról

Cica simogatás

Köln

Minigolf

Bowling

Párizs